

**ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ
ІНЖЕНЕРІВ-ТЕХНОЛОГІВ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ГАЛУЗІ
У СФЕРІ ОХОРОНИ ПРАЦІ**

Сагайдак-Нікітюк Р.В.¹⁾, Альохіна Н.В.²⁾

¹⁾Кафедра технологій фармацевтичних препаратів

Національний фармацевтичний університет

²⁾Кафедра педагогіки та психології

Інститут підвищення кваліфікації спеціалістів фармації

tfp@nuph.edu.ua

Професія інженера-технолога фармацевтичного сектору галузі охорони здоров'я є соціально-відповідальною, оскільки вона спрямована на збереження та зміцнення здоров'я людей і профілактику захворювань. Охорона праці, як система забезпечення життя, здоров'я і працездатності людини в процесі трудової діяльності, є найважливішою складовою професійної освіти.

Законодавство України з охорони праці вимагає більш якісної підготовки фахівців з вищою освітою для всіх галузей національної економіки. Об'єктивними причинами цього є глибокі суспільно-економічні зміни, які привели до появи нових форм господарювання і власності. Сучасний інженер-технолог повинен мати достатній обсяг теоретичних знань у галузі охорони праці та уміти з їх допомогою вирішувати практичні інженерні завдання зі створення безпечних і здорових умов праці на виробництві.

Серед проблем системи підготовки інженерів-технологів виділяють:

1) проблема невідповідності структури знань, умінь у молодих фахівців виробничим вимогам унаслідок розриву раніше існуючих системних зв'язків між виробництвом, наукою і освітою;

2) проблема оцінки рівня конкурентоспроможності підготовки фахівців і виявлення чинників його підвищення;

3) проблема визначення кваліфікаційних вимог ринку праці до фахівців і коригування їх кваліфікаційних характеристик;

4) проблема формування контингенту студентів із мотиваційними установками і рівнем професійної придатності, адекватних вимог вмісту ОПП, скоректованою відповідно до потреб розвитку регіону та ринку праці;

5) проблема розвитку системи моніторингу і контролю якості підготовки фахівців, що включає: а) систему внутрішньої оцінки якості підготовки, а саме методи оцінки при вхідному, поточному та підсумковому контролі якості підготовки фахівців; б) систему зовнішньої оцінки якості підготовки фахівців;

б) проблема вдосконалення навчального процесу в напрямі розвитку конкурентних переваг у майбутніх фахівців [1].

На наш погляд, цей перелік проблем слід доповнити такими:

1) проблема забезпечення наступності двоступеневої підготовки фахівця в системі «бакалавр-магістр». Дотримання наступності у побудові навчальних планів та програм;

2) проблема залучення роботодавців до внесення коректив у підготовку майбутніх фахівців.

Отже, підготовка майбутніх інженерів-технологів із питань охорони праці має величезне значення для здійснення державної політики в галузі охорони праці. Але проблеми формування необхідних знань, умінь і навичок та підвищення їх якості з питань безпеки праці з врахуванням специфіки фармацевтичного сектору галузі охорони здоров'я, проблеми удосконалення форм і методів викладання охорони праці, і досі залишаються актуальними.

Використана література:

1. Абільтарова Е. Н. Обґрунтування змісту професійної підготовки майбутніх інженерів-педагогів у галузі охорони праці [Текст] / Е. Н. Абільтарова // Нові технології навчання : наук.-метод. зб. / Ін-т інноваційних технологій і змісту освіти МОН України. – К., 2010. – Вип. 61. – С. 91-97.